אתי לו אינור אינו Morocue Charita לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל - בראתי יצר הרע ובראתי לו ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ **Monsey Edition** ט"ז בעומר – פרק ב' דאבות

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

Torah Taylin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת תזריע מצורע – ב' דראש חודש אייר תשפ"ג Shabbos Kodesh Parshas Tazria Metzora - April 22, 2023

9:31 – אב"ק – 6:18 הדלקת נרות שבת – 7:24 ומן קריאת שמע ו מ"א – 8:55 ומן קריאת שמע ו הגר"א – 19:3 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:39 שקיעת החמה שבת קודש - 7.43 מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:33 צאה"כ / לרבינו תם - 855

'מארי דחושבנא'. כי אלו שעושים 'חשבוז הנפש' מידי יום. אינם זקוקים שהתורה יזכיר להם חטאם. שהרי אלו אינם הולכים לישוז כל עוד שלא שבו על חטאם. ובהכרח שלא דיבר הזוהר הקדוש כי אם מקלי הדעת. שמלכתחילה היתה השקפתם על החטא כדבר של מה בכך, אולם אחר שיזככו עצמם ויקומו בחצות כדי להגות בתורה. אז יזכו להתעלות ולהתקדש מכח התורה הקדושה. וכתוצאה מכך ישתנה מבטם על מעשיהם. כי מעתה יהיו יותר קרובים אל השי"ת, והיטב

ועל כז יצטערו מעברם. כשיהיו נזכרים מהחטאים שעברו בשאט נפש. בהזמנים שהיו בהם בירידה. ויזכו לתקז גם אותם בתשובה. ועלינו לעמוד על מעלת וחשיבות לימוד התורה. שמלבד מה שעל ידה יודע האדם את האסור ואת המותר זוכה להתעלות ולהתקדש על ידה, עד שנעשה על ידה לאדם אחר. הוא זוכה מעתה לעתיד נעלה. וגם את העבר הוא זוכה להעלות ולתקו.

זכור עמדי מה ששמעתי לפני כשישים שנה. **מהרה״ח רבי מאיר גרוסמז זצ״ל**. הוא היה ידוע שעוסק הרבה בצרכי ציבור, אבל בדברו עמדי אז הוכר הדבר כי הינו גם בעל תורה ומוקיר תורה. אז כשהבחין בי הוא קרא לעברי: גמליאל התקרב אלי! אכז ניגשתי אליו. ואז אמר לי: הנה נכנס לו אברר לבית המדרש. לוקח הוא לעצמו גמרא ומתיישב ללמוד שור שנגח את הפרה' וכו'. כלום יש לו לאותו אברר שור או פרה? יודע הוא כלל להבחיז בין שור לפרה? לפעמים גם זה לא! אך בכל זאת כשהוגה באלו בתיבות הינו שורף ומכלה את היצר הרע שלו.

הדברים היו יוצאים מן הלב, ונכנסים אל הלב, ועד היום הזה עדיין חקוקים הדברים בלבי. וכל אימת שהנני רואה צורר להתעורר. הנני ממחיש לפני. האיר יצאו הדברים מפיו של ר' מאיר הנזכר. והנני מתחזק לאור דבריו.

הועמדו שם. מכונות טויה ואריגה לבגדי בוץ וארגמו מעשה חושב. ועוד מכונה היתר שם, העולה בערכה על כל המכונות כולן, ועליה נצטוו הפועלים ביותר להשגיח על מוצאה ומובאה. כי מות וחיים בה. ומבלעדה אין המכונות האחרות נחשבות לכולם. והנמשל: מאתים וארבעים ושמונת המכונות. הנה רמ״ח מצות עשה שהוזהרנו עליהם. אבל המכונה היותר נעלה היא כח הדבור שהוטבע באדם. והחיים והמות ביד הלשוז. ומאז הוא דבעיי חיי. עליו לשמור לשונו מרע. והיא המתנה היותר גדולה שנתנה לו לאדם מבוראו. ועל האדם להשגיח עליו כעל בבת עינו ולשמור פתחי פיו.

ויש להוסיף עוד, דכמו שכח הדיבור יכול לפועל טומאה גדולה כצרעת. כמו כז יכול לזכות לעולם הבא. שידוע דברי **הגר"א** (שנות אליהו פאה פ"א) על מתני׳ "ותלמוד תורה כנגד כולם". דמצות תלמוד תורה איז לה שיעור. שהרי יכול לקיים מצות לימוד התורה בתיבה אחת. שכל תיבה ותיבה של לימוד התורה הוא מצוה בפני עצמה. וא״כ אין לבטל ממצות לימוד התורה כדי לקיום מצוה אחרת. שהרי מצות תלמוד תורה יש בו כמה וכמה מצוה מה שאינו כו בשאר מצות. שכל תיבה של לימוד התורה הוא מצוה בפני עצמה. וכל מצוה של תורה הוא כנגד תרי"ג מצות. ואמר החפץ חיים (שם עולם פ"ט) שכל תיבה של תורה שכל אחד מקיים המצות עשה של לימוד התורה, הרי נברא מלאך קדוש שימליץ טוב עבורו. וא״כ נמצא. דבדקה אחת יכול לקיים כמתים מצות! זהו הכח של דיבורו של אדם!

מאת הגח"צ רבי גמליאל הכתן רבעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

זאת תהיה תורת המצרע ביום מהרתו והובא אל הכהן ... (יד-ב) – המאור שבתורה מחזיר את האדם למומב

- מרכא בשרו ולכל בשרו המלד הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא של למה המלד אמר (משלי ד, כב): כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא או תורה נותנת חיים, ומרפא כל בשרו של אדם. ואם התורה שהיא רוחנית מסוגלת רפא את חולאי הגוף הגשמיים. כל שכז שהיא מסוגלת לרפא את חולאי הנפש רוחניים. והדברים נרמזים במקרא שלפנינו. כי טומאת המצורע היא הטומאה החמורה יותר. ומורה גם על הנפש החולאת מאוד. והיא בדיוטא התחתונה ממש. ועליה אמרה תורה שגם לה יש תקוה על ידי שתעסוק בתורה. זהו שאמר: זאת התורה תהיה גם נורת המצורע', כלומר, גם זה שהוא כבר בשפל המצב יש לו עדייו אחיזה בתורה. ועל יה יזכה ש'ביום טהרתו'*–* ביום שיחליט לשוב בתשובה יזכה לתיקונו. 'זהובא אל זכהו' - ויכול להתקדש בכח התורה ולזכות גם למעלתהצדיקים הנשגבים שהמה

ותא חזי מה שכתוב **בזוה"ק** (חלק ג כגי) וז"ל:'זמאז דקאים בליליא למלעי באורייתא אורייתא קא מודעא ליה חוביה. ולא באורח דינא אלא כאמא דאודעא לברה במלה רכיר הוא לא אנשי ליה ותב בתיובתא קמי מאריה' עכ"ל. תרגום וביאור: ומי שקם בחצות הלילה לעסוק בתורה. התורה מודיעה לו חטאיו שנשתכחו ממנו. כלומר. זכות תורתו מביאו לידי הכרה בחומרת חטאו, ומתוד כך מתעורר לשוב עליהם. ושוב אינו צריד שיעוררוהו לכך בדרכים קשים של דינים ויסורים. וזוהי כעין אם המודיעה לבנה ומפתה ותו לתשובה בדברים רכים. ואז הוא אינו שוכח אותה עד שאכז זוכה לשוב לפני קונו. מתוך הדברים מובן שהזוהר הקדוש מדבר על אנשים שבעבר לא היו נמנים עם

זאת תהיה תורת המצרע ביום מהרתו והובא אל הכהן ... (יד-ב) בענין הכח של הדיבור

רשו חז"ל (ערכיז טו) "מצורע" – מוציא שם רע, שצרעת בא על חטא של דיבור 🕇 שוז הרע ומוציא שם רע. וטהרתו של המצורע תלויה דוקא בהכהז. וכבר עמדו כל מפרשים והק' מדוע הטהרה תלוי דוקא בהכהז. שאם הכהז אינו בקי בדיני הצורעת ז"ח אחר מלמדו. כדתנז במתני' בנגעים (ג'-א'): "הכל כשרים לראות את הנגעים אלא והטומאה והטהרה בידי כהו אומרים לו אמור טמא והוא אומר טמא אמור טהור והוא אומר טהור". ע"כ. כלומר שאם איז הכהז יודע אם הנגע טהר או טמא. תלמיד חכם אחר אומר לו אם טהר או טמא. שהטומאה וטהרה מסורה לידו של הכהז. וצ"ב למה.

החפץ חיים (חפץ חיים על התורה) ביאר העניז, שכל זה הוא להורות על גודל הכח של דיבור. דכיוז שהחטא שצרעת בא מחטא של לשוז הרע. שחטא בדיבורו. ע״כ הוא צריך ללמוד הכח של הדיבור, שהוא צריך דוקא לדיבור של הכהו - שפתי כהז ישמרו עת ותורה יבקשו מפיהו. וזהו להראות כי מות וחיים ביד הלשוז.

והובא שם במעשי למלך, שפעם המשיל את המצות כולן, ביחס לערך כח הדיבור. של נמרץ: לאחד שהכניסוהו לבית חרושת גדול, שמאתים וארבעים ושמונה מכונות

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

מאת הגאון מו"ד הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Kashrus in the Kitchen (73). The Dinim of Tevilas Keilim. We have discussed which materials need immersion in a *mikvah*. but not which functions of a utensil make it need immersion.

What are Considered Food Utensils? Food utensils that need tevilah are utensils that one eats with, such as bowls, plates, cups and cutlery, as well as those that are used to prepare or serve the food, such as pots and their covers, pans, cookie sheets, cupcake pans, barbecue grills, cutting boards, metal slicers, graters, mashers, ice cream scoopers, kettles, ladles and peelers with metal blades. All of the above certainly require *tevilah* and one says a *beracha* before immersing the utensil.

What are Considered Non-Food Utensils? Before listing the items in this next category, it must be stressed that even if they touch the food in their normal usage, they still do not require tevilah. An example of this is a can opener. It might touch the peas or vegetables inside the can as it opens the can, but it is still exempt from immersion in a *mikvah* because the metal is there for the can and not directly for the food

Examples. The following items do not require *tevilah* because they are not deemed to be food items but rather are coming for another purpose: a *Shabbos blech*, can openers, corkscrews, dish and sink racks, knife sharpeners, meat thermometers, oven rack and warming trays [where pots are placed on it but not the food directlyl, candlestick trays, glass cups for lighting oil or to contain candles, vases, and washing cups. Also, the outer pot of a crockpot and holders for drinking glasses.

Paper or Foil. Does a paper or foil separation exempt a utensil from tevilah? Many ladies bake cup cakes or muffins in small paper or foil containers, in a way that the baking utensil never actually touches the food. In these case, both R' Shloime Zalman Auerbach zt"l (1) and R' Yosef Shalom Elvashiv zt"l (2) rule that the thin separation does not exempt the baking utensil from tevilah and a beracha should be recited. There are a number of items that raise doubts in halacha whether they are considered klei seudah or not, and they are immersed in a mikvah without a beracha. We will explain this category next week IY"H.

בלן הרלחלים – תבלין מדף הלומל – סוטה לט.

קרבן מנחה According to the *Tana Karňa*, first thế כהן gave the סוטה to drink and then brought her קרבן מנחה " - According to the מבריב את מנחתה" Earlier [דף ח] the Gemara brought a ברייתא that says "אין משקין שתי סוטות כאחת". The reason is "אין מצות חבילות מצות חבילות חבילות חבילות". The reason is "אין משקין שתי סוטות כאחת". Gemara explains that this means 1 מא"מ או"ח ח"א. ס' קפט ור' משה at the same time. ואג"מ או"ח ח"א. ס' קפט ור' משה explains that one is oiver מעשה when each mitzvah has it's own מעשה and while I'm doing the מעשה of one mitzvah I incorporate another mitzvah. something would only do if I was in a rush or very busy. By completing both mitzvos in one מעשה, it seems like it's a burden to me and I'm rushing to complete it. This is assur. For example. if I make הידוש and ברכת המזוו on the same כוס this is ביו חבילות this is assur.

the author brings many דברי תורה that he heard from the בספר בניו יהושע. In the sefer he brings that one of the things he heard was that the Gemara in מכה אביו says one of the ways we know that we rule בתר רוב is from the halacha of מכה אביו. The Gemara explains, why should we kill someone who hit his father? He knows his mother since she gave birth to him, but maybe the one he hit is not really his father? So, we say "רוב בעילות אחר הבעל" and we follow the חידושי הרי"ם says that from here we see that 1 כהו was never in his career. Because otherwise, how can we learn from here that we follow ררב ? Maybe the Torah is referring to a case where the father was משקה his mother the מי סיכטה and it didn't harm her. so we now know that she was faithful and he is the real father? But maybe you will say that it's possible the כהן who gave her to drink is not actually a בהן and that's why it didn't work, so now we're back to using

The סידושי הרי"ם continues and savs maybe the case is where this משקה was once מדושי הרי"ם and it did harm her. so we see that he is a bona-fide משקה and now he was מיניק this lady and it wasn't מיל her, so now we know for sure he is the real father. Maybe this is the case where the *Torah* says if he is מכה אביז he gets מיתה, and not because we are using ורוב It must be, says the מיכה אביז that in the end. one כהו was never משקה two מינית two יוסומות in his lifetime. There are many that ask on this *cheshbon*, that there are many reasons given in the Gemara why the מי סוטה won't work, so maybe that's the reason why it's not working now and not because she was never unfaithful

הוא היה אומר

(1) הובא בס' טבילת כלים ח"א, ז (2) הובא

Chacham Rabbeinu Chayim ben Attar zt"l (Ohr HaChayim HaKadosh) would say:

"אדם כי יהיה בעור בשרו" - The Gemara teaches (Bava Metzia 114b), 'You (Klal Yisroel) are called Adam, and the Gentiles are not called Adam,' because gentiles do not become impure from negaim. How do we understand this unusual statement of Chazal? When the pasuk states 'בעור בשרו' (the skin of his flesh), it is telling us that even if a Jew becomes tamei (impure), it does not cause his soul, the neshama of a Jew, to become tamei, it only affects his outer skin, the skin of his flesh. This is not the case by a non-Jew. The gentile does not ever become impure because his whole being and soul is impure to begin with, and *negaim* only come on the skin, not the entire body."

A Wise Man would say: "Do you want to know who your friends are? Lots of people want to ride with you in the limo but what you want is someone who will take the bus with you when the limo breaks down!" Dedicated on the

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

Daven to 7 with all your heart & respect Sign tool (Verifiable IKS Master List now over 103,950)

12thYahrzeit לעי"נ ר' יעקב ב"ר שלמה הכהו פיינצייג ז"ל. יארצייט בו' אייר 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim org תהא נשפתו צרורה בצרור החיים

ואיש אשר יגע במשכבו יכבם בגדיו ורחץ במים וממא עד הערב ... (מו-ה)

After the fall of Czar in 1917, and the defeat of the Bolsheviks in 1923, the Communists conquered all opposition and were in full control of what became known as the Union of Soviet Socialist Republics (U.S.S.R.). While the Communists were opposed to all forms of religion and especially Judaism, they were too preoccupied in the formative years of their regime to make a concerted effort at subverting religious practices. There was, however, one section of the Communist Party that from its inception, expended great effort to destroy Jewish religious life. This was the "Yevsektsia", the notorious "Jewish Section." The Yevsektsia advocated the death of the Jewish religion. They opened a network of kindergartens, schools and youth clubs where there was no mention of Jewish history or faith and where "G-d" was treated as a superstition of backward people. Instead, Communist ideology and culture was taught with enthusiasm and fervor. As time went on, yeshivos, chadarim and mikvaos in Russia were forced to close and teaching Torah to the young became a crime against the State.

The Ray of Luban, R' Moshe Feinstein zt'l, with his quiet, respectful manner and his avoidance of public encounters with the Communists, remained in relatively good standing with the regime and its supporters. Though there was no doubt where the Rav stood on religious issues, the government could tolerate a man who did not, at least publicly, attempt to show the fallacy of their brutal policies. In private, though, R' Moshe continued to study Gemara with the men of the town, while inspiring and encouraging his people to remain strong in their faith and observance of every *mitzvah*, despite the persecutions.

One particular incident illustrates both R' Moshe's courage and effectiveness during those years. With a combination of ingenuity, personality, daring and most importantly, emunah, he succeeded in having a mikvah built with the aid of the Communists themselves. In the city of Luban, officials decided to demolish the old mikvah building on the pretext that it was unhygienic. In its place, they planned to build a modern bathhouse, designated for mixed swimming. R' Moshe prevailed upon the non-Jewish contractor to build the pool in such a way that it would be a kosher *mikvah*. He bribed the man to arrange to have ice or snow placed in the empty bath. The pool was initiated with forty se'ah of kosher water, since when there's no choice, one may even place snow in the empty mikyah via vessels. With the construction taken care of, a problem of a different sort had to be solved. Men and women were expected to use the pool at the same time, something no religious Jew in Luban would ever dream of doing. Unless this situation could be changed, the pool would be useless as a mikvah.

R' Moshe approached a high-ranking official, whose respect he had earned, and put the dilemma to him this way: The Jewish community wanted very much to enjoy the new sanitary facilities generously provided by the government, but would not bathe in mixed company. The gadol put forth a convincing argument. "These new ways may be good for some, but us Jews have always lived with a deeply ingrained sense of modesty and we won't bathe in a mixed bathhouse. This stands to endanger everyone since not bathing is unhygienic and tends to breed all sorts of disease. The best solution is to allow separate bathing at least once a week." The official agreed and the Jews had themselves a mikvah, the only one for miles around.

In the entire region surrounding Minsk, a radius of hundred of kilometers, Luban possessed the only real mikvah. Since most people didn't have access to transportation in those days, there were people, men and women, who walked all the way to Luban, in some cases a journey of three days, to use the precious mikvah. Although a number of leniencies had to be relied upon to validate the new mikvah. R' Moshe's allowed his Rebbitzen to make use of it, since it was vital for the Jews of Luban and the surrounding areas to see that their esteemed rabbi held from it in order for them to have confidence in the *kashrus* of the *mikvah*.

Many years later, R' Moshe wrote a responsum in *Igros Moshe (Orach Chaim I §126)* that began with, "*In our city* Luban, it became possible, through Hashem's kindness, to construct a mikvah (during the years of evil decrees) in a public "bathhouse run by the government, which was unaware that it was, in fact, a kosher mikvah ..."

הוה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY בור בחדשו ומדי שבת בשבתו HAFTORAH BY R' IZVI HIRSCH HOFFMAN לפני אמר ה'

HaNavi speaks of the honor given to Hashem on Rosh Chodesh and Shabbos. Yeshaya states, "And it shall be that, at every New Moon and on every Shabbos, all mankind will come to prostrate themselves before Me, says Hashem."

R' Avraham HaKohen Pam zt"l (Chazon Avraham on **Haftoros**) quotes the **Yalkut Shimoni** regarding this statement and says that *Hashem* desires to be recognized by all of mankind, and the medium to accomplish this is through Klal Yisroel. When Jews interact with all of mankind, fellow Jews and non-Jews alike, in a fair, honest, and respectful manner, it causes a universal sanctification of *Hashem's*

On Shabbos Rosh Chodesh, the Haftorah is taken from the Name and achieves the highest goals of Creation. This concluding perek of Sefer Yeshaya, in which Yeshaya underscores the centrality of the mitzyah of Kiddush Hashem and the fearful sin of *Chillul Hashem* in the life of a Jew.

> In today's crazy world where news is instantly peddled to millions of people, we tend to think that the parameters of Chillul Hashem is when a Jew does something wrong and his misconduct is splashed across the headlines of a news outlet. While it is certainly true that such a thing is in fact a *Chillul Hashem*, the true definition as defined by the **Sefer Yereim**. is when a Jewish person causes a weakening of belief in Hashem and observance of Torah and mitzvos by not acting in accordance with behavior expected of a *Torah*-loyal Jew. This is the ultimate definition of *Chillul Hashem*.

וביום השמיני ימול בשר ערלתו ... (יב-ג)

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים

Why does the *Torah* mention the *mitzvah* of *Bris Milah* again, specifically here in the *parsha* discussing childbirth? The Gemara (Niddah 31h) states: "מפני מה נתנה מילה בשמיניי. כדי שלא יהיו אביו ואמו עצבים והכל שמחיו". In other words, a woman after labor is ממאה (ritually impure). Thus, there is an element of sadness present, not allowing the simcha to be enjoyed in its entirety. As a result, we wait to do the *Bris Milah* on the eighth day when she is *tahor* again. This is a vital lesson in *bein* adam l'chaveiro. To make a simcha while causing another person angst is not the Torah way.

The Yalkut Shimoni offers another reason for waiting until the eighth day. He explains that we wait until the child has experienced a Shabbos, which is also why an animal must wait for the eighth day before it can be brought as a korban. The **Alter** from **Slabodka** would deduce that here we can see the power of *Shabbos*. It can trigger an actual transformation in all who go through it. He explains a fascinating **Machzor Vitri** who writes that while *halacha* dictates to make a *birchas* hamotzi on a challah sholeim (whole), if the "non sholeim" went through a Shabbos and the sholeim did not, use the prusa (not for *halacha l'maaseh*). Because having experienced a *Shabbos* elevates even the mundane, equating or possibly even surpassing the maaleh of sholeim. Perhaps we can use this reasoning to explain why at a Shabbos Sheva Berachos we don't require a panim chadoshos. Because each person becomes a new person on Shabbos and we are all panim chadashos.

As a mother welcomes her baby into this world, fraught with spiritual pitfalls and tribulations, the *Torah* attempts to allay her fears. You must daven, but also know that there is a Bris, a Shabbos, and other mitzvos which will B"H elevate, protect, and transform your new child in the face of these challenges. May we all be zoche to see only Yiddishe nachas.

משל למה הדבר דומה

אשה כי תזריע וילדה זכר ... (יב-ב)

משל: Haray Yosef Chaim Sonnenfeld, zt"l, Ray of Yerushalayim, was originally named Chaim at his bris. Later in his life, it happened that one year shortly before Yom Kippur he suddenly fell gravely ill. R' Chaim's Rebbi, the illustrious **R' Yehoshua Leib Diskin zt''l**, also known by **Maharil Diskin**, gave him his word that he would be able to fast safely - on the condition that he spent *Yom Kippur* day resting at home. R' Chaim did so but after Yom Kippur his situation took a turn for the worse. His holy Rebbi spent an entire day at his bedside until he finally decided to add the name Yosef which literally means "add," to the name Chaim - "life." Almost immediately, R' Yosef Chaim began to feel better and within a few days was back to his regular routine.

Rebbi mishloach manos very early in the morning. The instrumental in the child's progression in life

Maharil was happy to see his student arrive so early and praised him saying, "Zerizin Makdimin L'mitzvos."

R' Yosef Chaim smiled and said, "It was the holy *Rebbi* who turned me into a zariz (one who acts quick). At first, my name was only Chaim. When the Rebbi added Yosef to my name, the numerical equivalent of my full name, Yosef Chaim, became 224, equal to the *gematria* of the word אדי."

Hearing the clever response, the Maharil rose and recited the blessing written in the *Gemara* to be recited when one sees that his student is successful: בריך רחמנא דחמי לי פירין עד" "דאנא בחיים - "Blessed is Hashem Who has shown me fruits during my lifetime." (Yerushalmi Horayos 3:4)

נמטל: Chazal say that a person's name is a very powerful tool, as it can affect a person's life and have a meaninful effect on him as well. Hence, when parents choose a name for A few years later, on *Purim*, R' Yosef Chaim brought his their newborn child, they must be aware that it can be

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ... מאד מאד הוי שפל (פרקי אבות ד-ד)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R'GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

After Pesach there is a big stress on middos. R' Chayim Vital zt'l writes that our main preparation for Kabbolas HaTorah is Tikkun Hamiddos, fixing our character traits. We must align our traits on the middle path, the golden way, which means that one should not be extreme in any *midda*. No extreme is good and we must learn to fine tune our *middos* and synthesize them to work in harmony without acting extreme in any way. All except one. There is one midda that we are taught to go to the extreme. The Mishna (Avos 4-4) teaches us. "Meod meod hevei shfal ruach." be very, very humble. This means extreme.

Perek Aleph in Avos starts by delineating the mesorah of our people. We read how Moshe received the Torah from Sinai and he gave it over to Yehoshua, Yehoshua to the *zekainim*, and so on and so forth. There is a chain here. But the first link in the chain seems odd. Why do we say that Moshe received the *Torah* FROM Sinai? He received the *Torah* ON Sinai, but he got the **Torah FROM Hashem? Why does the Mishna tell us that he got the Torah FROM Sinai? The Kotzker Rebbe zt"1 explains that he received the *Torah* from the lesson of Sinai. *Har Sinai* was a small and lowly mountain who did not compete with the others in thinking that the *Torah* should be given on him. He was humble and he was small, and it was because of his extreme humility that Har Sinai was the mountain chosen for Kabbolas HaTorah. Moshe, too, was the most humble of men and it was he, who was chosen to be the Master and Teacher of *Torah* for the entire Jewish people. So, the very first lesson that we learn in *Pirkei* Avos is "Moshe kibel Torah MiSINAI," Moshe got the Torah from humility, and if we want to be worthy vessels of Torah, then that is the most important *midda* to work on. And not just to get to the middle path - we need to go to the extreme.

The Mishna says (2-8): "If you learned a lot of Torah don't hold yourself as great, because this is what you were created for." With these words, we can begin our journey towards spiritual growth, *Tikkun Hamiddos*, to be worthy vessels to receive the *Torah*.